

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) มุ่งศึกษาผลของการเรียนว่ายน้ำที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ความดันโลหิตและชีพจรของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา โดยการเปรียบเทียบทั้ง 3 คณะคือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้มาจากนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา ทั้ง 3 คณะ ประกอบด้วย คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1/2551 จำนวน 311 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากนักศึกษาทั้ง 3 คณะ ผู้วิจัยต้องการที่จะเก็บกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้ง 3 คณะ จึงใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง และโดยใช้เกณฑ์ 25 % จาก 211 ของจำนวนประชากรแต่ละคณะ จำนวน 58 คน และทำการสุ่มอย่างง่ายตามคณะ

ตาราง 3 จำนวน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา

คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ศึกษาศาสตร์	115	29
วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	58	15
ศิลปศาสตร์	38	14
รวมทั้งหมด	211	58

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบการทดสอบสมรรถภาพทางกายของกลุ่มงานส่งเสริมสมรรถภาพ นักศึกษา กองวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา ซึ่งนำมาปรับรายการทดสอบให้มีความเหมาะสม และครอบคลุมสมรรถภาพด้านต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตยะลา เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่ดีที่สุด (Clark, 1967: 54) โดยนักศึกษา ทำการตรวจสอบสุขภาพทั่วไปก่อนทำการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย ดังนี้

1. ตรวจสอบสุขภาพทั่วไป

1.1 ชั่งน้ำหนัก (Body Weight) วัดส่วนสูง (Height)

1.2 วัดชีพจรขณะพัก (Resting Heart Rate)

1.3 วัดความดันโลหิตขณะพัก (Resting Blood)

1.3.1 ความดันโลหิตซิสโตลิก

1.3.2 ความดันโลหิตไดแอสโตลิก

1.4 วัดความจุปอด (Vital Capacity)

2. การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.1 วัดระบบหายใจ (Respiratory System) โดยการวัดความจุปอด (Vital Capacity)

2.2 วัดระบบกล้ามเนื้อ (Muscular System) โดยการวัดความแข็งแรงกล้ามเนื้อ (Muscle Strength) ประกอบด้วย แรงบีบมือ (Hand Grip Strength) แรงเหยียดขา (Leg Strength)

2.3 วัดความทนทานของกล้ามเนื้อ (Muscle Endurance) โดยการวัด ลูก – นั่ง (Sit – Up Test) ดึงข้อ (Pull – Up)

2.4 วัดความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต (Circulatory System) โดยการวัด สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด (Maximum Oxygen Up – take) วิ่งระยะ 1500 เมตร

2.5 วัดความยืดหยุ่นตัว (Flexibility) โดยการวัดความอ่อนตัวด้านหน้า การวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา

2. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

2.1 นาฬิกาจับเวลา (CASIO HS-10W)

2.2 นกหวีด (FOX 40 CLASSIC)

2.3 เทปวัดระยะทางและไม้รูปตัวที

2.4 เครื่องวัดแรงบีบมือ (TAKAI PHTSICAL FITNESS TEST T.T.K. 5001)

- 2.5 เบาะรองสำหรับการทดสอบลูกนั่ง
- 2.6 ท่อนไม้ 2 ท่อน ขนาด 5 x 5 x 10 ซม.
- 2.7 ราวเดี่ยว เส้นผ่าศูนย์กลาง 2-4 ซม.
- 2.8 ม้าสำหรับรองเท้าเวลาขึ้นจับราว
- 2.9 สนามวิ่งขนาด 400 เมตร/รอบ
- 2.10 ปูนขาวสำหรับโรยเส้น
- 2.11 แผ่นยางขึ้นกระโดดไกล
- 2.12 เครื่องวัดความอ่อนตัว (T.K.K. 5130 FLEXION – D)
- 2.13 ก้อน Magnesium, Chlk หรือ ผง Magnesium Carbonate ก้นมือถื่น

แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย

การบันทึกข้อมูลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ใช้หน่วยวัด ดังนี้

ตาราง 4 แบบบันทึกข้อมูลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ลำดับที่	รายการทดสอบ	หน่วยวัด
1	อายุ	ปี
2	น้ำหนักตัว	กิโลกรัม
3	ส่วนสูง	เซนติเมตร
4	ความดันโลหิต	มิลลิเมตรปรอท
5	ชีพจร	ครั้ง / นาที
6	ความจุปอด	มิลลิลิตร / น้ำหนักตัว
7	แรงบีบมือ	กิโลกรัม / น้ำหนักตัว
8	แรงเหยียดขา	กิโลกรัม / น้ำหนักตัว
9	ลุก – นั่ง 30 วินาที	ครั้ง
10	ความอ่อนตัวด้านหน้า	เซนติเมตร
11	วิ่ง 50 เมตร	วินาที
12	ขึ้นกระโดดไกล	เซนติเมตร / ความยาว

ที่มา : สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2548 : 60

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน

1. ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการฝึกว่ายน้ำขึ้นจากหนังสือคู่มือการฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำของสมาคมผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
2. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)
3. ผู้วิจัยปรับปรุงโปรแกรมการฝึกว่ายน้ำตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ
4. จากนั้นทำโปรแกรมการฝึกไปใช้ทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) แล้วนำไปหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson s Product Moment)

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการทดลองออกเป็น 7 คน ทุกกลุ่มฝึกว่ายน้ำตามโปรแกรมที่เหมือนกัน อบอุ่นร่างกายเหมือนกัน โดยขั้นตอนการทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลองจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการทดสอบคือ สระว่ายน้ำ 25 เมตร กว้าง 25 เมตร และลึก 2 เมตร มีลู่อันสำหรับช่องว่ายน้ำ 3 ช่อง และแบบบันทึกผลการทดสอบเวลาในการว่ายน้ำท่า Crawl Stroke และท่าฟรีสไตล์ ระยะ 25 เมตร ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน บันทึกผลเวลาและช่วยควบคุมการทดสอบ โดยให้ทั้ง 3 กลุ่มทดลอง ทดสอบคนละ 2 ครั้ง โดยเอาผลครั้งที่ดีที่สุด ในการทดสอบแต่ละครั้ง
2. ระยะทดลอง ประชุมนิเทศกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการต่างๆ จัดเตรียมอุปกรณ์ในการฝึกคือ สระว่ายน้ำ 25 เมตร มีลู่อันสำหรับช่องว่ายน้ำ 3 ช่อง พร้อมนทหวีดและเครื่องขยายเสียง 1 ชุด นำกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มดำเนินการฝึกซ้อมตามโปรแกรมการฝึกว่ายน้ำในวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ โดยใช้เวลาในการฝึกซ้อมว่ายน้ำวันละ 2 ชั่วโมงในวันและเวลาเดียวกัน ใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อม 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน เริ่มการฝึกซ้อมตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน 2551 ถึง วันที่ 26 ธันวาคม 2551 ระหว่างเวลา 17.00 น. – 19.00 น. ใช้โปรแกรมการฝึกว่ายน้ำแบบเดียวกันทั้ง 3 กลุ่มทดลอง
3. ระยะหลังการทดลอง ทดสอบความเร็วในการว่ายน้ำท่าพื้นฐาน ทั้ง 3 กลุ่มทดลอง ภายหลังจากฝึกสัปดาห์ที่ 8 ไปแล้ว โดยทั้ง 3 กลุ่มทดลองทดสอบคนละ 2 ครั้ง เอาผลการทดสอบครั้งที่ดีที่สุด

4. ขออนุญาตรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตยะลา เพื่อขอใช้สระว่ายน้ำของสถาบันการพลศึกษาจังหวัดยะลาในการวิจัยและขออนุญาตนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ แรแกรมวิชาการฝึกและแบบบันทึกผลการทดสอบ เพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

6. ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตรายละเอียดต่างๆ ในการดำเนินการทดสอบและการฝึกให้ผู้ช่วยเข้าใจอย่างถูกต้อง

7. ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจขั้นตอนการทดสอบก่อนการฝึก (Pretest) ในการเรียนว่ายน้ำ

8. ควบคุมการฝึกและดำเนินการทดลองให้เป็นไปตามโปรแกรมและวัน เวลาที่กำหนด

9. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการเรียนว่ายน้ำก่อนและหลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 8 มาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัยและเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยในการจัดทำข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และสรีระวิทยาของร่างกายทุกรายการตามระเบียบวิธีทางสถิติดังนี้

1. หาร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย อัตราการเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต ไชมันและน้ำหนักตัวรวม 10 รายการ ทั้งก่อนและหลังการฝึกออกกำลังกาย 8 สัปดาห์

3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย อัตราการเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต หลังการฝึกออกกำลังกายของนักศึกษาทั้ง3คณะ โดยใช้สถิติ

F-test

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. สถิติใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับประเด็นที่ศึกษาตามวิธีการของโรวานลลี และแฮมเบิลตัน (Rovaneli and Hambleton , อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์ , 2546 : 140)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ความเชื่อมั่น

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson, 1990 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson, 1990 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

3. การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (F – test)

เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สูตร (ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, 2546 : 180)

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}, df = k - 1, n - k$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงของเอฟ
		แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
		แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่มศึกษา
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ แบบ Sheff

การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Sheffe' นั้นสามารถใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ โดยใช้สูตร (Byrkit . 1975 : 276-277)

$$CV_d = \sqrt{(K - 1)(F^*)(MS_w)\left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}\right)}$$

F^* คือ ค่า F ที่เปิดจากตารางค่าวิกฤตของ F โดยมี $df_1 = K - 1, df_2 = N - K$

MS_w คือ ค่าที่ได้จากการคำนวณความแปรปรวนภายในกลุ่มซึ่งได้จากตาราง

การวิเคราะห์ ความแปรปรวน

ขั้นตอนการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีของ Sheff' มีดังนี้

1. คำนวณค่า CV_d
2. คำนวณค่า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j|$
3. เปรียบเทียบ $|\bar{X}_i - \bar{X}_j|$ กับค่า CV_d โดย
  - 3.1 ถ้า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| \geq CV_d$ แสดงว่า $\mu_i \neq \mu_j$
  - 3.2 ถ้า $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| < CV_d$ แสดงว่า $\mu_i = \mu_j$